

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 116 af 11. Marts 1921 om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3267.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stensballe: I Henhold til Loven af 11. Marts 1921 skulde der foretages visse Foranstaltninger, som i det væsentlige gik ud paa dels Omtækning af Huse, der ligger for nær ved Jernbane, dels Oprettelse af Brandbælter i Skove, som grænser op til Jernbane. I den Tid, Loven har været praktiseret, har det vist sig, at der er enkelte — men i øvrigt efter min Erfaring ogsaa kun ganske enkelte —, der modsætter sig disse Foranstaltningers Udførelse, og der maa da ret naturligt være Midler til at fremtvinge deres Udførelse. Saadanne Midler burde vel egentlig have været tilvejebragt straks, men man har ikke ment, at enkelte vilde modsætte sig de i Loven paabudte Foranstaltningers Udførelse, og det er derfor ret naturligt, at man ikke har faaet dem med den Gang. Efter de Erfaringer, der foreligger, og som ogsaa jeg har haft Anledning til at gøre, vil det være nødvendigt, at Foranstaltningerne kan gennemføres ved Tvang, og dette gaar da det foreliggende Lovforslag ud paa, idet der efter Forslaget kan idømmes Bøder, for saa vidt Lodsejere lægger Hindringer i Vejen for Lovens Gennemførelse eller handler i Strid med den Ordning, som træffes i Henhold til Loven. Hvis en Bøde ikke er tilstrækkelig til at faa den paagældende til at udføre, hvad der skal foretages, kan han tilpligtes under en daglig Mulkt at fjerne de ulovlige Indretninger eller genoprette den ulovligt ændrede Tilstand. Og hvis en daglig Mulkt ikke hjælper, skal Mynighederne kunne lade Foranstaltningerne udføre paa vedkommende Lodsejers Bekostning, for saa vidt han ikke udfører dem indenfor den Frist, som bliver fastsat af Ministeriet i det enkelte Tilfælde. Jeg finder dette Lovforslags Fremkomst fuldt begrundet og finder ogsaa de Midler, der søges bragt i Anvendelse i Forslaget, naturlige og rimelige, hvorfor jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Ting.

A. P. Hansen: Det er jo altid uheldigt, naar Lovgivningsmagten vedtager en Lov, hvori der paabydes visse Foranstaltninger,

og man ikke samtidig har sikret sig Magtmidler til at haandhæve Lovens Bestemmelser. Det er den Fejl, der var ved Loven af 11. Marts 1921, at vel blev det vedtaget, at der skulde indføres de og de Bestemmelser, men det viser sig nu, at de fra visse Sider ikke respekteres, og at man mangler Magtmidler til at gennemføre dem. Som Følge heraf maa Lovforslaget ses i Belysning af, at det er Samfundets Interesse, der kræver disse Magtmidlers Gennemførelse. Vi fra vor Side kan ikke have noget at indvende mod dette, og jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Godskesen: Jeg kan ligeledes tiltræde Lovforslaget og skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan anbefale Lovforslaget, men vil dog gerne henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at de Bestemmelser, der her indføres, ikke bliver brugt vilkaarligt eller strengere, end nødvendigt er for at gennemføre Loven af 1921 om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift. Man kunde maaske rejse det Spørgsmaal, om det er nødvendigt at gøre denne Tilføjelse til Loven, om der ikke i den almindelige Lovgivning er tilstrækkelige Midler til Gennemførelse af de Bestemmelser, som indeholdes i den gældende Lov. Naar der i denne siges, at fra den Dag, Loven træder i Kraft, skal de og de Bestemmelser gennemføres, og man da fra Lodsejeres Side modsætter sig, at Lovens Bestemmelser gennemføres af den, hvem Loven paalægger at gennemføre dem, har man da ikke i vor almindelige Straffelov og i Politivedtægterne tilstrækkelige Midler til at haandhæve en saadan Lov? Det vilde jeg være tilbøjelig til at tro, man har, men man har altsaa ikke ment at have det i dette Tilfælde, og saafremt det er rigtigt, har jeg ikke noget imod denne Tilføjelse. Men jeg vil altsaa gerne spørge Ministeren, om det er strengt nødvendigt.

Maa jeg med det samme pege paa, at det forekommer mig at være et uheldigt Udtryk, der er brugt i Lovforslaget, naar der tales om, at „genoprette den ulovlig ændrede Tilstand“. Det vilde være bedre at sige: genoprette, hvad der ulovligt er ændret. Men Lovforslaget skal jo ikke i Udvalg, og det er jo kun en Bagatel, som det ikke er værd at opholde sig videre ved.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stebsager): Da Loven i sin Tid blev ved-